

Posudek bakalářské práce

Kristýna Vojtíšková, Občanská sdružení v Bělorusku (1994-2005). Užití legislativy k omezení svobody sdružování. Bakalářská práce. Praha, FSV UK, 2010. Stran 50 (4).

Je třeba v první řadě uvítat, že si kolegyně Vojtíšková vybrala z okruhu možných témat týkajících se nejnovějších běloruských dějin téma dosud nedocenené a souhrnně v českém prostředí nesledované. Pohled na běloruské realie je zde nasměrován ne zcela tradičním způsobem: není sledována problematika politických stran, ale daleko početnějších a často nedocenených nevládních občanských sdružení. Bibliografie zdrojů nashromážděných autorkou je značně bohatá a různorodá a je z ní zjevné, že nemohlo být použito téměř žádných pramenů českých. Vítané je to, že mezi autorčinými zdroji jsou nejen platné resp. postupně se proměňující zákonné normy platné v Bělorusku, ale také osobní rozhovory s osobami z tamního prostředí, které zažívají složitou politicko-právní praxi „na vlastní kůži“.

Zvolené členění textu je možno označit za logické. V rámci vymezeného stránkového rozsahu se autorka omezila na základních trendů charakterizujících zhruba desetileté období, přesvědčivě vykreslila jeho periodizaci a podala řadu zajímavých konkrétních údajů. Snad bylo možno navíc vysledovat, zda přijetí zákona z r. 1994 tehdejším parlamentem předcházely nějaké větší diskuse a nakolik jednotné bylo hlasování o něm v „předlukašenském“ parlamentu. Text bylo snad možno také oživit některými výroky prezidenta Lukašenka týkajícími se příslušné tematiky, které by naznačily, byť možná ne zcela otevřeně a komplexně, jeho osobní pohled na takovéto formy občanských iniciativ.

Forma výkladu je přesvědčivá stejně jako závěry definované na konci práce. Text je až na malé výjimky stylizován kultivovaným způsobem, prokazuje osobní zaujetí, ale zároveň maximální snahu autorky o potřebný nadhled. Práce se díky tomu vyhnula zjednodušujícímu či černobílému posuzování běloruské tematiky. Bylo by záslužné pokračovat ve sledování problematiky této práce i s ohledem na další pětileté období. Náznaky určité korekce přístupů běloruského režimu k této sféře sice lze zaregistrovat, není však možné s jistotou odhadnout směr dalšího vývoje. V každém případě je práce přínosem k našim znalostem běloruské reality, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím ji známkou výborně.

V Praze 18. ledna 2010

dr. Bohdan Zilynskyj

